

1

แก้วตาดวงใจของแม่

หากลตามองจ้องโทรศัพท์มือถือในมืออย่างซึ้งใจ ว่าเธอควรที่จะโทร.ดีหรือไม่ดี แม้ว่าเวลาที่ผ่านมานั้นเกือบสองปีแล้ว แต่เมื่อไรที่นึกถึง ความเจ็บปวดก็ไม่เคยจางหายไปไหนเลย แล้วเธอก็ไม่รู้ว่าจะระบายความรู้สึกอัดอั้นนั้นอย่างไรดี นอกจากระบายให้คนที่ไม่รู้จักฟัง

หญิงสาวตัดสินใจโทร.ออกตามหมายเลขที่จดมา ปลายสายไม่ทันรับ เสียงร้องไห้จ้าเพราะหิวนมของเด็กชายตัวเล็กที่ถอดแบบมาจากพ่อของเขา ตอกย้ำให้เธอลืมเขาคนนั้นไม่ได้ก็ทำให้ต้องกดวางสายไป

“โทร...มาแล้วครับ แม่มาแล้วครับ” หญิงสาวล้มตัวลงนอนเคียงข้าง ถลกชายเสื้อขึ้นเพื่อเปิดเต้าให้กับลูกน้อยวัยหนึ่งขวบที่กำลังน่ารักน่าชัง เด็กชายตัวจิ๋วตุตเอวๆ อย่างหิวกระหาย หญิงสาวยื่นมือมาไล่เส้นผมบางๆ นั้นแล้วยิ้มเอ็นดู แค่นี้ ชีวิตเธออยู่มาได้แค่นี้จริงๆ

น้องไทร์เกิดมาเพราะความรักและความตั้งใจ แต่เป็นความรักและความตั้งใจของเธอคนเดียว สำหรับคนเป็นพ่อนั้น นอกจากวาจาเชือดเฉือนแล้ว ก็เห็นจะมีเพียงยาคุมกำเนิดเท่านั้น กระมังที่เขาหยิบยื่นให้

นาถลดากล้ากสิ้นความรู้สึกเจ็บปวดลงคอเมื่อก่อนสะอื้น แล่นมาจากที่อก น้ำอุ่นๆ ไหลออกมาอีกคราเมื่อยังมองลูกก็ยิ่งเหมือนเขา ธารวี ศรีทธานุรักษ์ณ์

หญิงสาวรองจนกระทั่งลูกน้อยอึดใจแล้วและหลับไปอีกรอบ จึงขยับลูกจากเตียง เปลี่ยนใจไม่โทร.ไปไหนแล้ว แต่ฝ่ายนั้น กลับเป็นคนต่อสายกลับมา หัวใจเธอเต้นแรงเมื่อกดรับ

“สวัสดิ์ค่ะ ทีมงานจากรายการเรื่องของหัวใจ เห็นเบอร์นี้ตัดสายไป ไม่ทราบว่าการโทร.เข้ามาในรายการหรือเปล่าค่ะ”

“เอ่อ...ค่ะ”

“ถ้าอย่างนั้นดิฉันจะต่อสายเข้าไปในรายการเลยนะคะ”

พนักงานคนนั้นต่อสายให้ทันที นาถลดาก็ยังไม่มีโอกาสได้ทักท้วง

“สวัสดิ์ค่ะ”

“ละ...สวัสดิ์ค่ะพี่ปอย พี่มินต์ นางชื่อนาถลดาค่ะ”

“สวัสดิ์ค่ะคุณนาถลดามีเรื่องราวความรัก ความทุกข์ใจอะไรต้องการเล่าสู่กันฟัง เล่ามาได้เลยนะคะ พวกเราและผู้ชมทางบ้านพร้อมรับฟังค่ะ”

“เรื่องราวของนางมันยาวมากค่ะพี่ปอย มีทั้งสุขและทุกข์ แม้จะมีความสุขมากกว่าความทุกข์เกินครึ่ง แต่ถ้าถามว่าหากย้อนเวลากลับไปได้ นางจะกระโจนลงไปไหม คำตอบก็คือเหมือนเดิมค่ะ นางยังยินดีรักเขาเหมือนเดิม”

“โห...ได้ยินแบบนี้เราก็งงอยากฟังค่ะ เริ่มกันเลยไหมคะ”

“ได้ค่ะพี่ปอย” นกกลตาหลับตาแล้วเริ่มต้นเล่าเรื่องราวของเธอ
ด้วยใบหน้าที่ระบายยิ้มอ่อนๆ คล้ายจะขบขันตัวเองในครานั้น

2

คลังไคล้

นาถลดาแปะโปสเตอร์นักร้องในดวงใจ ชารวี ศรีรัตนรักษ์ณ์ เอาไว้แทบจะทุกมุมห้อง ไม่พอ ยังมีสายจากหลอดไฟกะพริบระยงระยงเต็มหัวนอน และมีรูปขนาดหนึ่งนิ้วของชารวี นักร้องคนโปรดเสียบเอาไว้

“หุย...ซื้อมาจากไหนอะนาง สวยจัง รูปนี้ฉันยังไม่มีเลยอะ ขอमंत्री” อรกานดาชี้นิ้วมาที่รูปของชารวีเปลือยท่อนบนอวดมัดกล้ามเนื้อ แต่เจ้าของรูปส่ายหน้าดิก

“ไม่ได้ หามาได้รูปเดียว รูปนี้เขาขายกันแพงกว่าปกติหลายเท่า”

“เก็บไว้ซื้อมา เดี่ยวเหอะ ไม่มีเงินกินข้าวแล้วจะตายเอา”

“แค่นี้หนึ่งมองรูปพีชาม ฉันก็อิมทิพย์แล้ว” นาถลดาในวัยสิบห้าปีหัวเราะขึ้น เธอติดตามนักร้องคนนี้มาตั้งแต่สมัยที่เธอเข้าประกวดรายการร้องเพลงใหม่ๆ เธอกับเพื่อนๆ ช่วยกันโหวตจนเขาได้รางวัลชนะเลิศการประกวดครั้งนี้ จากนั้นชารวีก็มีผลงาน

ทั้งการร้องเพลง ทั้งละครให้พวกเธอได้ชมอย่างต่อเนื่อง

ชาววังดังมาก สาวๆ คลั่งไคล้ ชนิดที่ว่าต้องใช้บอดีการ์ดตามติดเวลาไปไหนมาไหนด้วย ตัวเธอเองยังเคยฝ่าฝูงชนไปให้เขาเซ็นสลักหลังรูปให้ แต่กว่าจะได้มาก็โดนเบียดโดนชนจนจวนตั้งแทบหักมาแล้ว

นาถลดตาเพ้าค้างมองรูปแล้วยิ้ม อรگانดาก็ไม่ได้ต่างกันนัก นอกจากการเรียนและเพื่อนแล้ว ้วยนี่อะไรจะหล่อเลี้ยงหัวใจได้ดีเท่ากับดารา นักร้องที่ชื่นชอบ

หลายปีผ่านไป นาถลดตาเรียนมหาวิทยาลัยที่เดียวกับอรگانดา แต่ทั้งคู่ก็ยังชอบชาววังอยู่เช่นเดิม ตอนนี้อายุเพิ่มจากเดิมไปหลายปี แต่ดีกรีความหล่อดูเหมือนจะเพิ่มขึ้นทุกปีๆ ทุกครั้งที่มิชัวเขากับสาวๆ ทั้งเธอทั้งอรگانดาก็จะจิตใจห่อเหี่ยวไปทั้งวัน แต่เมื่อไรก็ตามที่เขาบอกว่าเป็นแค่เพื่อน เป็นแค่พี่น้องเธอกับเพื่อนก็พร้อมจะเชื่อสุดใจ

ดาววีนั่งเล่นเกมอยู่ในห้องนอนส่วนตัวของเขาภายในบ้านสวนที่ซื้อเอาไว้สำหรับพักผ่อนช่วงไม่มีงาน แต่ดูเหมือนนานๆ ทีถึงจะมีโอกาสได้มาพักผ่อน เขาตั้งหน้าตั้งตาเล่น อาร์มณต์ ดิงลึกชนิดที่ว่าอิศรา คนรักของเขาเรียกหลายหนก็ยังไม่ได้ยิน จนเธอโมโหโยนหมอนมาใส่หลังเขาเต็มๆ

“นี่แน่ะ”

“ไอ้ย!” ชายหนุ่มหันขวับมามองอย่างโมโห กระแทกเกมลงแล้วขึ้นเสียง “ทำบ้าอะไรนะเปรี้ยว ผมกำลังเล่นเกมอยู่ ไม่เห็นหรือ”

“เห็นค่ะ แ่อยากถามว่าจะอยู่กับเกมหรือจะอยู่กับเปรี้ยว” หญิงสาวบอกงอนๆ ผุดลุกจากเตียงด้วยเนื้อตัวเปลือยเปล่า

บนเนินอกมีรอยข้ำจางๆ เพราะแรงดูด เช่นเดียวกับแผ่นหลังของ
চারীที่มีรอยเล็บลากเป็นทางยาวอยู่หลายจุดตามแรงเร้ารัญจวนของ
อารมณ์เมื่อคืน

“เล่นเกมก่อนหน้า คลายเครียด”

“เล่นเปรี๊ยวก็คลายได้ค่ะ เปรี๊ยวมีอะไรสนุกๆ ให้คุณเล่น
มากกว่าไอ้เกมฆ่าฟันกันนี่ตั้งเท่าไร คุณหันมาดูบ้างสิ” หญิงสาว
ขยับมาหาแล้วโอบรัดรอบคอเขาไว้ চারীก็ลื่นน้ำลาย เพราะเมื่อ
เขาหนึ่งบนเก้าอี้และเธอยืนขึ้น หน้าอกอวบใหญ่พร้อมยอดอกก็พุ่งมา
ตรงปากเขาอย่างเชื่องชวน

“มีอะไรบ้างล่ะที่ว่าสนุกกว่า”

“ปากก็จูบได้” อิศราแตะมาที่ปากตัวเองแล้วจับมือเขามาวาง
บนหน้าอก “หน้าอกก็บีบได้”

หญิงสาวเลื่อนมือเขามาแตะยังความเป็นเธอแล้วตะปบ
ไม่ให้เขาขยับมือออกพร้อมส่งสายต้ายั่ววนไปหา “นี่ก็กินได้ รอคุน
มากินอยู่นะ”

চারীหัวเราะลั่นอย่างพอใจ แต่ก็ผลักหญิงสาวให้ล้มลงไป
บนพื้น แทนที่จะโกรธ แต่อิศรากลับอ้าขาออกกว้างแล้วกระดิกนิ้ว
เรียกร้องให้เขาเดินมาหา

“มาลิคะที่รัก”

চারীตรงเข้ามาหา กอดรัดพิดเจ้าหล่อนจนอ่อนระทวย
เสียงครางของอิสราดังมาก โชคดีที่บ้านสวนของเขาไม่มีเพื่อนบ้าน
อยู่ในรัศมีที่จะได้ยิน และคนที่เขาจ้างมาดูแลบ้านก็มาแบบชั่วคราว
ตามแต่เขาจะเรียก ไม่อย่างนั้นคงได้มีข่าวแม่ิร์ลลงหน้าหนึ่งแน่

“นาง มาดูข่าวนี้สิ” อรกานดาวิ่งหน้าตั้งเอาหนังสือพิมพ์
มาให้หน้าถลตาที่กำลังนั่งทำรายงานอยู่ไ้ร่วมไม้ หญิงสาววางปากกาลง

แล้วถาม

“ไฟไหม้มหาลัยหรือไง หน้าตั้งมาเชียว”

“ยิ่งกว่าไฟไหม้” อรกานดาเปิดหน้ากลางที่มีข่าวธารวิพาสาวนางหนึ่งไปเที่ยวผับแล้วยังอุ้มขึ้นรถออกไปด้วยกัน แถมยังมีข่าวซุบซิบว่าเขาพาสาวสวยคนนี้ไปอยู่ด้วยกันที่บ้านสวน

“โห...สวยจัง”

“เสียดาย ดูไม่ชัดเลยไม่รู้ว่าเป็นใคร แหม...ไอ้คนถ่ายนี่จริงๆ ไหนๆ ก็ถ่ายมาแล้ว จะถ่ายให้มันชัดๆ ให้อ่านไปเลยว่าใครก็ไม่ได้” อรกานดาบ่นอุบ

“ขนาดเห็นข้างๆ ยังสวยเลย เหมาะสมกันดีเนอะ แต่ก็... เสียดายพีชาม ฮือ...” นาถลดาเบะปาก เสียดายแต่ก็ทำอะไรไม่ได้ เพราะถึงเขาไม่มีแฟน ก็เชื่อว่าดอกฟ้าอย่างเขาจะโน้มตัวลงมาหา ดอกหญ้าอย่างเธอ

“นั่นสิ เสียดายพีชามของเรา”

“หมดอารมณ์เก็บเงินซื้อบัตรคอนเสิร์ตเลย” นาถลดาถอนหายใจ อีกหนึ่งเดือนธารวิก็จะจัดคอนเสิร์ตแล้ว เธอกับอรกานดาขยันทำงานพิเศษหลังเลิกเรียนเพื่อจะเอาเงินไปดูคอนเสิร์ตของเขาที่มีร่วมกับนักร้องคนอื่นๆ ที่ประกวดปีเดียวกัน เธอกับเพื่อนตื่นเต้นกันมาก แต่พอมีข่าวนักร้องคนโปรดมีแฟนแล้วแบบนี้ความอยากไปดูก็ลดระดับลง แม้ว่าอย่างไรก็ตามไม่มีทางได้เห็นเขาอ่อนเขาก็เถอะ

“ตกลงไปไหม”

“ไปสิ แคงอนขาหนีดหน่อย แต่ก็ไปอยู่ดี” หญิงสาวดึงโทรศัพท์ออกมาดูความเคลื่อนไหวของธารวิแล้วก็ตาโต สะกิดให้เพื่อนมาดูด้วย “แก...พีชามเขาจะแถลงข่าวเย็นนี้”

“เย็นนี้เลยเหรอ เร็วจัง อย่าบอกนะว่าจะเปิดตัวแฟน”

“พูดให้ใจเสียบ” นางลดตามองนาฬิกาในโทรศัพท์แล้วบอก
“งั้นก็อีกสิบนาที่เองสิ”

“งั้นตั้งเวลาไว้เลยแก จะได้ไม่พลาด” อรภาณดาตั้งเวลาเอาไว้
กลัวว่าตัวเองจะผลอเม้าร์มอยเพลินจนลืมนเวลา “อยากรู้จริงๆ ว่า
ผู้หญิงคนนั้นเป็นใคร”

งาน แถลงข่าวของธาร์วีจัดขึ้นในห้องจัดเลี้ยงของโรงแรม
มีสื่อมวลชนให้ความสนใจไปกันอย่างคับคั่ง มีคนกดติดตามและ
รอฟังกันอย่างล้นหลาม

ชายหนุ่มเข้ามาพร้อมผู้จัดการส่วนตัว แสงไฟพับพับจาก
กล้องถ่ายรูป ใบหน้าของเขายังคงยิ้มแย้ม บุคลิกดูขี้เล่น เป็นกันเอง
อย่างที่ทุกคนเห็นเขาเป็นเสมอมา

“สวัสดีครับทุกคน โอ้โห...ไม่คิดว่าจะมากันเยอะขนาดนี้”
ธาร์วีหัวเราะขึ้นแล้วทำมือคล้ายเชื้อเชิญทุกคน “เอาละครับ
ใครอยากรู้อะไรยิงคำถามมาได้เลย”

“คุณชามีแฟนแล้ว จริงหรือเปล่าคะ”

“แฟนแบบไหนครับ ถ้าแฟนคลับละก็ ที่บ้านหัวเมืองเลยครับ
แต่ถ้าแฟนจริงๆ แบบที่ผู้หญิงคบกับผู้ชายนี้ ไม่มีครับ ไม่มีจริงๆ”

“แล้วผู้หญิงที่คุณชามองไปบ้านสวนละคะ สาวที่ไหน”

“คนไหนอ้อ...” ชายหนุ่มลากเสียงยาว พอนักข่าวคนหนึ่ง
เอารูปมาส่งให้ก็หัวเราะ “อ้อ...คนนี่เอง คนนี้ชื่ออิศรา เป็นเพื่อน
ของผมครับ เพื่อนสนิท รู้จักกันมาตั้งแต่เด็กแล้ว”

“เรื่องนี้พี่ยืนยันได้นะคะ พี่เบ็รู้จักน้องเป็ริยาวดีเลยคะ รู้จัก
กับชามาตั้งแต่เด็กๆ เป็นเพื่อนเล่นกันมา ไม่แปลกที่จะไปมาหาสู่กัน
แล้วไปบ้านสวน ไม่ได้ไปกันสองต่อสองนะคะ พี่เบ็เองก็ไปด้วย
แต่ตอนไปเที่ยวพับเหยีย พี่เบ็ไม่ไป เพราะไม่อยากให้เด็กๆ เขาเกร็ง

เวลาสนุกกัน”

“ยืนยันแน่นอนไม่ใช่ใหม่คะ ว่าเป็นแค่เพื่อน”

“ตอนนี้เป็นแค่เพื่อนแน่นอนครับ แต่ออนาคตเป็นสิ่งไม่แน่นอน ผมอาจจะไม่มีใคร เบี้ยวอาจจะไม่มีใคร ไปๆ มาๆ เราอาจจะรักกันได้ จริงไหมครับ ถ้าวันนั้นมาถึงเดี๋ยวพวกพี่ก็หาว่าผมโกหก เพราะฉะนั้นผมจะขอตอบว่าอนาคตเป็นเรื่องไม่แน่นอนครับ”

นักข่าวหัวเราะกับการฉลาดเอาตัวรอดของธารวี แต่ในเมื่อเจ้าตัวยืนยันว่าเป็นแค่เพื่อนจึงไม่มีใครซักถามอะไรอีก นอกจากถามเรื่องคอนเสิร์ตที่จะมีขึ้น

“ว้าย” สาวใช้นางหนึ่งรีบกระโดดรับรีโมตที่อิศราโยนมาก่อนที่มันจะโดนจอโทรทัศน์แตกเหมือนคราวที่แล้วซ้ำอีก

อิศรากำลังมึน เธอคบหากับธารวีมาห้าปี เป็นห้าปีที่ต้องปิดบังซ่อนเร้นความสัมพันธ์มาตลอด แรกๆ ก็พอทนได้ แต่นานวันเข้าเธอก็อยากประกาศให้ใครต่อใครรู้ว่าเธอเป็นแฟนเขาเป็นคนรัก เป็นเมีย เป็นอะไรก็ได้ที่ผู้หญิงคนอื่นไม่สามารถเป็นได้

“ตามนะตาม มันน่าอายใจ”

“อารมณ์เสียอีกละสิ” อรพรรณเดินเข้ามาได้ยินลูกสาวอาละวาดพอดีจึงเดินมาหย่อนสะโพกลงนั่งแล้วววดคนรับใช้ที่ยืนถือรีโมตค้างอยู่ “นั่งแต่น แกจะยืนค้างอยู่อีกนานไหม จันมาเหนื่อยๆ ไปหาน้ำหาท่ามาให้กินลียะ ซ้ำเป็นเต่า มันน่าหักเงินเดือน”

“ขอโทษคะคุณผู้หญิง หนูแค่กลัวคุณเบี้ยวโยนอะไรมาอีก”

“อึ๊บ้า ของใกล้มือมีแต่หมอน โยนไปไหนก็ไม่แตก จันไม่โยนให้เสียอารมณ์หรอก” อิศรากระแทกตัวลงนั่งอย่างหงุดหงิดคนเป็นแม่เห็นก็ส่ายหน้า

“ถ้ามันทำให้แกเจ็บนัก แกก็เลิกคบเถอะ”

“แต่หนูรักธาม”

“รักหรือหลง ธามจริงๆ เอะ ถ้าไอ้ธามมันไม่ใช่คนดัง
แกจะสนใจมันไหม”

“ทำไมแม่ถามแบบนั้น เปรี้ยวคប់กับธามาห้าปีนะ”

“แล้วไง ตลอดห้าปีที่ผ่านมา ไอ้ธามมันบอกใครสักคนใหม่
ว่าแกเป็นแฟนมัน ไม่เลย...มันก็ยังมัวๆกับคนนั้นคนที่เป็นคนดัง
เหมือนกัน แต่ไม่เคยมีข่าวกับแก”

หญิงสาวเม้มปากแน่นขึ้น เพราะที่เป็นข่าวขึ้นมาก็ไม่ใช้
ความบังเอิญ แต่เป็นความตั้งใจของเธอเอง เธอต้องการเป็นข่าว
เพื่อให้เขาเปิดเผยตัวเธอเสียที แต่ทุกอย่างก็ยิ่งเหมือนเดิม ปาก
บอกว่ารักเธอ แต่การกระทำตรงกันข้าม เขาไม่เคยให้เกียรติเธอเลย

“คប់กับวุฒิชะ วุฒิไกรเป็นคนดี หมั่นกันแล้วไปเรียน
เมืองนอกด้วยกัน”

“หนูไม่ได้รักพี่วุฒิ”

“แต่วุฒิเขารักแก รักมานานแล้ว ถึงเขาจะไม่หล่อ ไม่ดัง
แต่เขาก็รวย รวยมาก อยู่ช่อมรดกต่างๆ สาขาทั่วประเทศ มันก็ของ
ครอบครัวเขาทั้งนั้น”

“หนูไม่อยากฟัง” อิศราคว่ำหมอนมาปิดหูตัวเองแล้วล้มตัว
ลงนอนร้องไห้ต่อ

แฟนของเขาจริงๆ

๒๒ คิได้ยินจากปากของนักร้องคนโปรด ว่าผู้หญิงที่เป็นข่าว ด้วยเป็นแค่เพื่อนสนิท แถมยังมีข่าวด้วยว่าผู้หญิงคนนั้นชอบผู้ชาย ไม่ได้ชอบผู้ชาย นาดลดา ก็ยิ้มมีความสุขไปทั้งวัน

“ค่อยยังชั่วนะแก ฉันว่าเราไปฉลองกันดีกว่าไหม”

“ฉลองที่ไหนดี” นาดลดา ยิ้มกว้าง อารมณ์ดีขึ้นเป็นกอง

“ฉันถูกหวยเลขท้ายสามตัวหลังตั้งสามใบ มันก็ต้องไปที่ดีๆ หน่อย ฉันเลี้ยงเอง บ้างร้านนี้ดีไหม” อรภาณดาเปิดรูปในอินเทอร์เน็ตให้ดู แต่นาดลดาห่อปาก

“ร้านนี้แพงนะ”

“เอาหน้า...เงินถูกหวยมันเงินร้อน ต้องใช้ให้หมด”

“โอ๊ย...ที่ทำเล่นตัวอยู่เนี่ยก็เพราะอยากได้ยินคำนี้จากแกเลย”

นาดลดาหัวเราะ กระดิ่งตัวลูกจากเตียงนอนเพื่อไปอาบน้ำแต่งตัว

เมื่อสองสามมาถึงร้านบียง่างร้านดังและสั่งอาหารกันสองสามอย่าง นาดลดา ก็ทำหน้าที่เหมือนลูกพี่พี่เข้า เมื่อโต๊ะข้างๆ คือธาวี

ไม่ผิดแน่

“แก...พีชาม พีชาม”

“ไหนด...ใช่หรือวะ”

“ใช่สิ ต่อให้ใส่แว่นกันแดดเพิ่มอีกห้าอัน ฉันก็ดูออก พีชามแน่ๆ แล้วผู้หญิงคนนั้นก็เพื่อนเขา ที่ตกเป็นข่าวด้วยกัน มาด้วยกันแบบนี้คงเพื่อนกันจริงๆ เพราะถ้าเป็นแฟนคงไม่กล้าพามาช่วงนี้”

“อยากรู้จังว่าเขาคุยอะไรกัน” อรกานดาเอนตัวมาเพื่อจะให้ได้ยินว่าโตะข้างๆ คุยอะไรกัน

“บ้าแก...สอดรู้สอดเห็น”

“แต่ฉันอยากรู้ บอกตรงๆ ว่าฉันยังไม่เชื่อเต็มร้อยหรอกว่าเขาเป็นแค่เพื่อนกันนะ” อรกานดาขยับเก้าอี้ไปอีก ทำที่เป็นยกโทรศัพท์มาแนบหูเหมือนคุยโทรศัพท์อยู่ แต่หูตั้งใจฟังเต็มที่

“ไม่เอาแล้วนะเปรี้ยว ให้อ่านร้านแบบนี้ คนเยอะจะตาย”

“คนเยอะๆ แหละค่ะดี ชามจะได้เลิกปิดบังเรื่องของเราสักทีทำไมคะ ทำปิ่นเปรี้ยวยังทนไม่พอหรือ สมัยนี้ไม่เหมือนสมัยก่อนแล้ว ถึงเปิดตัวก็ดังได้”

“สมัยไหนมันก็เหมือนกันนั่นแหละเปรี้ยว แฟนคลับผมมีแต่ผู้หญิง ถ้าพวกเขารู้ว่าผมมีแฟน ค่ะแน่นอนนิยามในตัวผมก็หมดลง ผมบอกตั้งแต่แรกแล้วว่าถ้าอยากเป็นแฟนผม ต้องอดทน”

“แล้วถ้าวันหนึ่งเปรี้ยวไม่ทน”

“ผมบอกตรงๆ ว่าระหว่างเปรี้ยวกับงานที่ผมรัก ผมเลือกอย่างหลัง แต่ถ้าเป็นไปได้ ผมก็ไม่อยากถึงขั้นที่ต้องเลือก เปรี้ยวเข้าใจผมใช่ไหม”

อิศราเม้มปากแน่น น้ำตาลล่อ เขาจึงดึงมือเธอมากุม

“ไม่เอาหน้าเปรี้ยว ผมรักเปรี้ยวนะ ที่ยอมตามใจพามากิน

ปิ้งย่างที่นี้ ยังพิสูจนไม่ได้อีกหรอก”

“เปรี้ยวแค่นี้ไม่ยากหละบ่ๆ ซ่อนๆ”

“มันก็ไม่ถึงขนาดนั้นหรอกนะ อีกไม่กี่ปีก็หมดยุคของผมแล้ว ถึงตอนนั้นผมก็พร้อมจะเปิดตัว ขอแค่อดทนก็พอละ...” ธารวิทำท่าจะดึงมืออิศรามากุม แต่พอเห็นว่าโต๊ะข้างๆ นั่งใกล้เกินไปแล้ว จึงชะงัก ทำให้อรกานดากับนาถดาสะอึ้ง อรกานดาจึงรีบเรียกคิดเงินแล้วจูงมือเพื่อนรักออกไปเร็วๆ

ทั้งสองหน้าซีด เพราะได้ยินธารวิกับแฟนของเขาคุยกันชัดเจน

“ที่แท้ก็หลอกแฟนคลับทั่วประเทศ เพื่อนรัก เพื่อนรัก เฮอะ”

อรกานดาเบะปาก หมดอารมณ์จะกินปิ้งย่าง ทั้งที่สั่งมาแล้วไม่ทันจะได้อย่างด้วยซ้ำ

“วงการบันเทิงอะแก มันจบแล้ว”

“อ้อ มันจบแล้ว ฉันจะไม่ไปดูคอนเสิร์ตของเขาแล้ว เพราะฉันรับไม่ได้ที่เขาโกหกแฟนคลับ ทำเหมือนเราเป็นควายแบบนี้ แกอยากไปก็ไปคนเดียวเลย” อรกานดาแค้นใจที่โดนต้มจนเปื่อย

“ฉันก็ผิดหวังเหมือนกัน ไม่คิดว่าพี่ธามเขาจะหลอกคนอื่นหน้าซื่อๆ แบบนี้ ถ้าเขาบอกความจริงกับทุกคน อย่างมากเราก็แค่เสียดาย แต่ไม่เสียใจแบบนี้”

“งั้นเราก็เลิกเป็นดิงเขากัน”

“เออจ้ะเหอ”

“เออสิ...แบบนี้ไม่จริงใจ” อรกานดาเย็นกราน และเพราะเห็นว่าเพื่อนโกรธ ซินเธอไม่ยอมโกรธตาม มีหวังต้องเสียเพื่อนไปอีกคนแน่

“อ้อ...ตามใจ แต่ฉันว่าตอนนี้เราหาอะไรกินกันก่อนใหม่ หิว...”

“ไปสิ แต่รอบนี้ก็ช่วยเตี่ยวข้างทางพอนะ หมดบง”

“เออ” นาถดาล่ายหน้า วันนี้เจอแต่เรื่องผิดหวัง อยากริน

บึ้งอย่างอ่อยๆ ก็ไม่ได้กิน แถมยังมาเจอนักร้องในดวงใจตุ๋น
จนเปื้อยเข้าอีก

นาถลตามองโปสเตอร์ของชารวีที่เปะเอาไว้ในมุมต่างๆ
อย่างเสียดาย ห้องอรกานดานั้นกลายเป็นรูปนักร้องคนอื่น
ไปเรียบร้อยแล้ว แถมยังสั่งให้เธอเก็บรูปเขาด้วย

“ไว้พุ้นนี่นะอร เสียตายอะ” หญิงสาวบอกกับตัวเองแล้ว
ตะเปลายนิ้วไปที่ปากของคนในรูปแล้วทำตาเขียวใส “อยากโกรธ
นะคะ ที่ดูถูกความรู้สึกของแฟนคลับ แต่โกรธไม่ลง คราวหน้า
อย่าทำให้โกรธหนักไปกว่านี้นะ”

นาถลดลัมตัวลงนอนบนที่นอน หันตะแคงมองโปสเตอร์
ของชารวีจนพอใจแล้วจึงปิดไฟและลัมตัวลงนอน หลังหลับไป
ไม่นานริมฝีปากค่อยๆ คลี่ยิ้มออก

ใช่...เธอฝันว่าตัวเองสวมชุดเจ้าสาว เคียงคู่กับเขาอีกแล้ว

นาถลดาอยู่ในชุดพนักงานเสิร์ฟในไนต์คลับहरुที่เธอเพิ่ง
ได้งานมาไม่ถึงสามเดือน เธอกับอรกานดาเรียนจบกันแล้ว อรกานดา
ทำงานเป็นพิวาร์โรงแรมหนึ่ง ส่วนเธอยังรอเรียกตัวเข้าทำงานอยู่
แต่ตอนนี้รอนเงินร่อยหรอแล้ว จึงต้องจำใจมาทำงานกลางคืน และ
ด้วยรูปร่างหน้าตา เจ้าของไนต์คลับคะยั้นคะยอให้เธอทำหน้าที่อื่น
นอกเหนือจากงานเสิร์ฟ แต่หญิงสาวยังไม่ยอมใจอ่อนง่ายๆ

“นี่...นาง โต๊ะนั้นเขาอยากให้เธอไปชงเหล้าให้หะ ไม่สนใจ
เธอ” สาวนางหนึ่งในชุดสีเงินเลื่อมระยับเดินตรงเข้ามาสะกิด
นาถลดาในชุดกระโปรงสั้นเหนือเข่ากับเสื้อเซ็กซี่ขาวแขนยาว
ผูกเน็กไท ไม่มีจุดไหนย้วยวน แต่แขกหนุ่มๆ ก็ยังมองเห็น
ความสวยงามน่ารักของนาถลดาอยู่ดี

“ไม่ใช่หน้าที่นางนี่คะพี่แหวน น้องๆ หนูๆ นั่งดริ้งก็มีเยอะเยอะสวยๆ ทั้งนั้นเลย”

“แต่โต๊ะนั้นเขาสนใจเธอ แหม...อย่าเล่นตัวนักเลยนะ เงินเดือนสาวเสิร์ฟรวมทิปไม่ถึงสองหมื่น แต่ถ้าเธอนั่งดริ้งก็ สวยๆ อย่างเธอเดือนหนึ่งเป็นแสนเลยนะ”

“นางไม่ได้ดูถูกอาชีพนี้ะพี่แหวน อาชีพไหนก็ต้องทำมาหากินปากกัดตีนถีบหมด แต่นางไม่ถนัดนั่งดริ้งก็จริงๆ เดี่ยวนางไปเรียกน้องๆ ใ้หันะ” นางลดตาหาทางเอาตัวรอดได้อย่างละมุนละม่อม พอดีกับที่มีโต๊ะหนึ่งเรียกเธอจึงรีบไปรับออเดอร์ เป็นหนุ่มสาวคู่หนึ่งที่นั่งแนบสนิทชิดจนแทบจะเกยถึงटक

“รับเครื่องดื่มอะไรดีคะ” นางลดตาถามขึ้น แต่พอมองฝ่ายหญิงให้ชัดๆ เธอก็ตกใจ เพราะจำได้ว่าผู้หญิงคนนี่คือแฟนของชารวินันเอง

“เอา...” อิศราสั่งเครื่องดื่มมาสองแก้วแล้วหันไปอ้อนคนที่มาด้วยกัน “เติมที่เลยนะจ้ะ พี่เลี้ยงเอง ไม่เมาไม่กลับ”

“พี่ใจดีที่สุดเลย” ชายหนุ่มที่มากับอิศรารวบเอาฝ่ายหญิงขึ้นแล้วก้มหน้าลงมาหา ทำท่าเหมือนจะจูบ นางลดตาอ้าปากค้าง ยืนจ้องมองจนทั้งคู่ตัวตตามองอย่างไม่พอใจ

“รับออเดอร์เสร็จแล้วก็ไปสิ”

“คุณเปรี้ยว...ใช่ไหมคะ” นางลดตาถามขึ้น จำชื่ออีกฝ่ายได้อย่างแม่นยำ เพราะอะไรที่เกี่ยวข้องกับชารวี เธอจำได้หมด

“ใช่ เธอรู้จักฉันหรือ”

“คุณเป็นแฟนพี่ธาม ทำไมคุณทำแบบนี้”

“พูดบ้าอะไรของเธอ”

“คุณเป็นแฟนพี่ธาม แต่คุณกลับมาเกี่ยวข้องกับผู้ชายคนอื่นนั่งटकกันขนาดนี้ คงไม่ใช่แค่เพื่อนมั้งคะ” นางลดตาเป็นเดือด

เป็นรื้อนแทนจนลืมนี่ว่ามันไม่ใช่เรื่องของตัวเอง ซึ่งมันทำให้อิศรา
โกรธจัด

“เธอมายุ่งอะไรด้วย ฉันจะกอดจะจูบหรือจะนอนกับใคร
มันเกี่ยวอะไรกับพนักงานกระจอกๆ อย่างเธอด้วย” อิศราผุดลุกขึ้น
เสียงดังจนแม้แต่เสียงดนตรียังกลบไม่ได้

“ใจเย็นๆ ก่อนพี่” หนู่มรุ่งน่องที่มาด้วยกั้นกระตุกมือไว้
เพราะคนเริ่มหันมามอง

“จะให้พี่ใจเย็นได้ยังไงล่ะกฎ ดูแม่คนนี่สิ เป็นใครก็ไม่รู้ อยู่ๆ
มาจู่จ้านเรื่องคนอื่น”

“ฉันขอโทษค่ะ ฉันก็ไม่ได้อยากจะยุ่งเลย ฉันเป็นแฟนคลับ
พี่ชาม รักและหวังดีกับเขา ฉันแค่เห็นว่าเขารักคุณมาก ไม่อยาก
ให้เขาเสียใจ”

“แฟนคลับก็อยู่ส่วนแฟนคลับ อย่าล้ำเส้น”

“คุณไม่กลัวฉันไปบอกเขาหรือคะ”

“นี่...คิดว่าระหว่างเธอซึ่งเป็นใครก็ไม่รู้ กับฉันที่เป็นแฟนเขา
คิดว่าชามเขาจะเชื่อใครคะ” อิศราบะปาก มองอีกฝ่ายตั้งแต่ศีรษะ
จรดปลายเท้าด้วยสายตาทะเหมินแคลน

“ฉันจะยังไม่บอกเขาหรือคะ เพราะฉันไม่ยากให้พี่ชาม
เสียใจ แต่คุณอย่าทำแบบนี้เลยนะคะ ถ้าฉันเห็นอีกครั้ง ฉันจะ
บอกเขา”

“กล้าก็เอาสิ” อิศราทำขึ้น “กฎ กลับเถอะ พี่ไม่มีอารมณ์จะดี
แล้ว”

อิศราคว้าแขนรุ่งน่องออกไป แต่ไม่วายหันมาชี้หน้านาถดา

“คราวหน้าถ้ายังไม่เลิกเฟือกเรื่องคนอื่น ฉันจะสั่งให้ผู้จัดการ
ไล่แกออก คอยดู”

นาถดาถอนหายใจ มองตามหลังคนรักของธาวีไป ตัดสินใจ

ไม่ถูกว่าจะทำอย่างไร จะบอกคนอื่นหรือจะปิดปากเงียบไว้ดี

“เอาเถอะ ไว้เห็นอีก คงต้องหาทางบอกพี่ธาม” นางลดากลับไปทำงานตามเดิม

หลังจากวันนั้นเธอก็ไม่ได้เจอกับผู้หญิงคนนั้นอีก จนกระทั่งอีกเกือบสองสัปดาห์ อิศรา ก็คงธารวิมาที่นี้ ไม่ได้มากันสองคน แต่มากับชายหญิงอีกสามคน นางลดาดูเห็นแต่เงินมือเย็นเมื่อมารับออร์เดอร์

“ระ...รับอะไรดีคะ” เธอมองหน้าเขา แม่เขาจะไม่ได้ส่งยิ้มหรือพูดอะไรกับเธอเลย แต่หน้าก็แดงก่ำ อิศราเห็นท่าทางของอีกฝ่ายก็มองเยาะ เธอขยับมาชิดแล้วกอดแขนเขาไว้ ประกาศความเป็นเจ้าของ

“เอาอะไรดีคะธาม”

“ตามใจเปรี้ยวเถอะ พวกแก่ละ เอาอะไร”

เหล่าเพื่อนของธารวิสังเครื่องดื่มกันหลายอย่าง นางลดารับออร์เดอร์ มีเสียงอิสราพูดตามหลัง

“แม่คนนี่เขาคงชอบธามนะ มองตาเป็นมัน สายตาที่มองเหมือนอยากจะกินธามเข้าไปทั้งตัว”

“ผมไม่กินของอะไรพร่ำเพรื่อหรอกนะ ผมเลือก”

“พูดแบบนี้แสดงว่าอย่างแม่คนนี่กินไม่ลงหรอกคะ” อิศราจใจเสียงดัง ธารวิไม่ได้ตอบ แต่เธอพูดเองทั้งหมด “เปรี้ยวรู้คู่ะ ว่าคุณไม่กินผู้หญิงชายตัวพวกนี้หรอก”

นางลดาสูดลมหายใจเข้าปอดลึกๆ อย่างพยายามสะกดอารมณ์ ผู้หญิงคนนี้คงโกรธเธอตั้งแต่วันนั้น ถึงได้ตั้งใจทำให้เธออับอาย

“ไปว่าเขาอย่างนั้นทำไม” ธารวิถามขึ้น อิศราจึงตัวตวัดตามาหา

“แคร์มันเธอ”

“ไม่ได้แคร์ ผมไม่ได้คิดใส่ใจกับแฟนคลับสาวๆ ที่อยากจะนอนกับดารานักร้องอยู่แล้ว แต่ผมไม่อยากให้เขาเอาไปพูดลับหลัง ผมกำลังจะมึนงานละคร”

“ก็แม่คนนี่เห็นข่าวของเปรี้ยวกับคุณ หล่อนก็เลยมาหาเรื่องเปรี้ยว ถึงกับเอาเหล้าสาตหน้าเปรี้ยว แคเปรี้ยวมากับผู้ชายคนอื่นที่ไม่ใช่คุณ”

“แล้วเปรี้ยวมากับใคร” ชายหนุ่มถามเสียงเข้ม อิศราพอใจที่เขาหวงเธอ

“มากับเพื่อนค่ะ แต่เพื่อนกันเท่านั้นแหละ แต่แม่คนนี่เขาก็ชอบถามเหมือนแฟนคลับสาวๆ คนอื่นๆ นั่นแหละ พอชอบคุณก็มาแอนตี้เอาากับเปรี้ยว เบื่อจริงๆ ทำอย่างกับว่าถ้าคุณไม่ใช่แฟนเปรี้ยวแล้วคุณจะทำพวกมันอย่างนั้นละ ช่างไม่เจียมตัวจริงๆ”

“ช่างเขาเถอะ ปกติแฟนคลับผมเขาก็เป็นแบบนี้อยู่แล้ว หลายนคนถึงกับบุกไปรื้อที่หน้าห้องด้วย อย่าไปสนเลย” เขาบอกอย่างไม่ใส่ใจ แต่หญิงสาวเอนซมมากับท่อนแขน

“ก็เปรี้ยวกลัวคุณเปลोटัวนี่คะ”

“ผมไม่เอาอนาคตไปเสี่ยงกับแฟนคลับหรอกนะ พวกนั้นขึ้นเอาตัวไปยุ่งด้วย มีหวังอนาคตผมดับแน่” ชายหนุ่มบอกแล้วรื้อเครื่องดื่มจากพนักงานเสิร์ฟคนนั้นและอดไม่ได้ที่จะมองเสี้ยวหน้าเล็กๆ นั่นให้ชัดๆ เจ้าหล่อนหน้าตาดีมากที่สุดที่เดียว ใบหน้าเรียว จมูกโต่ง ปากจิ้มลิ้ม ผิวขาวจัด แม้จะมีแสงไฟสลัว แต่ก็ยังมองออกว่าขาวจัด ถึงขั้นขาวอมชมพูเลยทีเดียว

“เครื่องดื่มที่สั่งได้แล้วค่ะ” เธอวางเครื่องดื่มลง มั่นกระบอกเล็กน้อยเพราะมือสั่น

“ขอบคุณ” ธาวิชัยมบางๆ ใจ แต่เน้นหัวใจคนเสิร์ฟก็เต็มแรง จนแทบจะกลบเสียงดนตรี

“เลิฟแล้วก็ไปสักทีลียะ” อิศราเบะปาก โบกมือไล่ มองตามหลังอีกฝ่ายไปอย่างเกลียดชัง “ขอตัวเข้าห้องน้ำก่อนนะชาม ไม่สดชื่นยังงี้ก็ไม่รู้”

อิสราลุกออกมา สาวทำเร็วๆ ตามมาทันนาถดาแล้วมาดักหน้า

“เดี๋ยว”

“คุณต้องการอะไรคะ”

“อย่าแสร้งเรื่องของฉันอีก ฉันจะพาใครมาที่นี่อีกหรือไม่พามา ก็เรื่องของฉัน นี่เตือนนะ ถ้าไม่เชื่อกันละก็หน้าดู” อิศราชี้หน้าขู่ ผับนี่ดีที่สุดในย่านนี้ อย่างไรก็ตามในวันหนึ่งเธอก็ต้องมาอีก

“นี่คุณยังคิดจะมากับคนอื่นอีกหรือคะ”

“แล้วไง ฉันจะมากับเพื่อนบ้าง มันผิดหรือ”

“แต่ที่ฉันเห็น ไม่น่าจะใช้เพื่อนแล้วล่ะ” นาถดาตอกกลับ ถ้าไม่ใช่เรื่องของธารวี เธอก็ไม่อยากจะยุ่งเลย แต่นี่ผู้หญิงคนนี้กำลังคบซ้อน เห็นพี่ชามของเธอเป็นคนไง

“จะไม่หยุดใช่ไหม”

“ฉันจะบอกพี่ชามตามที่ฉันเห็น ถ้าคุณไม่อยากให้ฉันเห็น ก็ไม่ต้องมาที่นี่ลียะ” นาถดาบอกลเสียงเรียบ เรื่องนี้เธอปล่อยให้ผ่านไปไม่ได้จริงๆ

“แล้วแกจะได้อะไร รู้ว่าชามเขารักฉันมากกว่าแฟนคลับงี้เง่าอย่างแก” อิศรามองแก้วในถาดของนาถดาแล้วตัวตมาเทใส่เลือดตัวเอง ท่ามกลางความตกใจของนาถดา

“ทำอะไรของคุณนะ”

อิสราไม่ตอบ แต่ยี่หัวตัวเองจนผมยุ่ง อิศรายิ้มร้าย แต่นาถดาก็ยังไม่เข้าใจอยู่ดี ไม่ทันถามอะไรอิสราก็วิ่งร้องไห้ไปหาธารวี

“ธามชา”

“เปรี้ยว ทำไม่เป็นแบบนี้ละ”

“ก็แม่แฟนคลับคนเมื่อกี้ของธามนะสิคะ พอเห็นเปรี้ยวจะเข้าห้องน้ำก็ตามมาอีหัว เอาเหล้ามาสาต บอกให้เปรี้ยวเลิกยุ่งกับคุณ คุณคามกันแบบนี้ เปรี้ยวไม่ไหวนะคะ”

“เฮ้ย...แบบนี้ไม่ไหวนะโว้ยธาม ปรามๆ แฟนคลับแกบ้างก็ดี”

“เปรี้ยวกลัวค่ะ ไม่รู้วันหลังจะเอาอะไรแทนเหล้า” หญิงสาวตัวลั่น หันไปกอดเพื่อนสาวอีกคน ธารวิมองไปเจอนาถดาที่ยืนทำหน้างๆ อยู่มุมหนึ่ง

ชายหนุ่มผุดลุกขึ้นแล้วสาวทำจ๊ับๆ ไปหานาถดา อิศราผละตัวออกห่างจากเพื่อนสาวคนนั้น ทำทางตื่นกลัวเมื่อครู่หายไปเล่นกับใครไม่เล่น...

“พี่ธาม...” นาถดาหัวใจเต้นแรง รู้ว่าแฟนของเขาเป็นอะไร เธอเห็นเหมือนอีกฝ่ายจะร้องไห้แล้วธารวิกี้เดินตรงมาหาเธอ

“ทำอะไรของคุณ”

“คะ?”

“ผมรู้ว่าพวกคุณชื่นชมผม ชอบผม ผมเองอยู่ได้ก็เพราะพวกคุณ แต่การมาทำเพื่อนผมแบบนี้ มันล้ำเส้นกันเกินไป”

“ไม่ใช่ นะคะ ฉันไม่ได้...”

“จะบอกว่าไม่ได้ทำอะไรเพื่อนผมนั้นเธอ สภาพแบบนี้ นะเธอ” ธารวิกี้หน้าอย่างควบคุมอารมณ์โกรธไม่อยู่ ยิ่งเธอแก้ตัวก็เหมือนกลับยิ่งทำให้เขาโกรธ

“ฉันไม่ได้ทำอะไรทั้งนั้นนะคะ เขาทำตัวเอง”

“มีแต่คนบ้าเท่านั้นแหละที่ทำตัวเอง”

“เอาละค่ะ เรื่องมันขนาดนี้แล้ว ฉันก็ต้องพูดความจริง” นาถดาโกรธนิดๆ ที่อยู่ๆ ก็โดนหน้าร้องในดวงใจต่อว่าทั้งที่ไม่ผิด

“ความจริงอะไร”

“แฟนที่กำลังนอกใจพี่ เขาพาผู้ชายคนอื่นมาที่นี่ กอดกันด้วย เขาขู่มิให้ฉันไปฟ้องพี่ พอฉันไม่ฟังเขาก็ทำอย่างที่เห็น” นางลดดาบอก แต่ชายหนุ่มกลับหัวเราะหยันๆ แล้วส่ายหน้า

“แต่งเรื่องเก่งนี่ น่าไปสมัครเป็นคนเขียนบทมากกว่า”

“ฉันไม่ได้แต่งเรื่องนะคะ ฉันพูดจริงๆ สาบานได้”

“เปรี้ยวเขาบอกผมหมดทุกอย่างนั่นแหละ รวมทั้งการที่เขาพาเพื่อนมาที่นี่ด้วย ผมเห็นแก่ที่คุณเป็นแฟนคลับผมนะ ถ้าล้ำเส้นกันมากเกินไป ผมก็ไม่ไหว” ชายหนุ่มชี้หน้าคาดโทษแล้วเดินออกไป นางลดดาน้ำตาคลอด้วยความน้อยใจ ไม่อยากโดนเขาเกลียด

